

A démonvilág rejtett szépségeiről

FÖLDRAJZ

Kedves Drayen!

Tudom, hogy vágyod a rejtett tudást, mit én most megpróbálok – ha nem is túl részletekbe menően – átadni neked. Eme ismeretek elsajátítására közönséges halandónak egy élet is kevés. Te különleges vagy, maguk a Démonok kiválasztottja, ki érdemesnek és képesnek született a démonok világának megismerésére. (Ha nem pazaroltad volna drága idődet az értéktelen CRITAI tábla megismerésére, még akár tenmagad is való démon lehettél volna.) Nem is untatlak tovább szemrehányásaimmal, tudom, hogy hibáidért már megkaptad a büntetésedet, és érzem, hogy szomjazod a tudást, mit csak oly kevesen érthetnek meg még a magunkfajták közül is. Íme hát, eljött a pillanat, belevágok a káosz rejtelseibe. Nem untatlak a részletes leírásokkal, a lények képességeinek felsorolásával, ezekről már tucatnyi tekercest olvashattál. Én a lényeket mutatom meg neked... hogy milyen egy démon, mikor ténylegesen szemben áll veled. Személyes tapasztalataimból merítek számodra. Még egyszer, utoljára felhívom a figyelmedet arra, hogy a legtöbb varázstudó és mágus, ki beletemetkezett ebbe a titokzatos, félelmetes, érthetetlen és mégis oly csodás világba, esztét veszejtette. Szerencsémre én azon ritka halhatatlanok közé tartozom, akik nem örültek bele a démonok kaotikus viselkedésének tanulmányozásába.

Haladj tovább te is a helyes úton, melyet én világítok meg neked, és kövesd útmutatásaimat, nehogy letérj az ép elme megőrzésének ösvényéről miközben a káoszlények csodálatos belsőjével ismerkedsz. Hallgass intő szavaimra, melyeket később – esetleg elrejtve – intézek hozzád, egyetlen figyelmeztetésem se szaladjon át tekinteted, mindet tartsd meg, és meglásd, hatalmad ebben a misztikus tudományban elérheti, sőt, idővel akár meg is haladhatja majd enyémet. Belevágok hát a demonológia rejtelseibe, de mielőtt a legalapvetőbb dolgokkal kezdeném, átadnám első és legfontosabb intelmemet: Sose felejtse, a démonok mindig itt vannak köztünk... mindig néznek... figyelnek... mindig...

Daronne, az Árny

A közhiedelem szerint ez a démon sötét és gonosz. De mind tévednek. Ez a démon gonosz és sötét. Ha csak az életed (vagy a halálod) nem múlik rajta, sose idézd meg, mert aljas és kiszámíthatatlan. Ugyan nem rendelkezik kiemelkedő hatalommal, de uralja a sötétet. Testét folyamatosan árnyékba burkolja, így szabad szemmel nem látható (szerencsére, mert olyan ocsmány teste van, hogy egyszer, amikor megpillantottam, majdnem kiokádtam a reggelimet, fél palack aszisz rumot).

Még nem jöttem rá, hogy ez a káosz fajzat milyen kapcsolatban áll az elemi földdel, illetve a sötétiséggel, de bizonyosságot nyert előttem, hogy létezik valamilyen kapcsolat köztük. A későbbiekben ezt tanulmányozásra méltónak tartom.

Furud, a Vadász

Erről a démonról csak kevesen hallottak még a Tudók közül is. Különös módon rajtunk, a Beavatottakon kívül is akadnak olyanok, kik ismerik eme különös lény viselkedését és megidézési formáját, pedig sosem tanulták. Ezek az örültek általában szektákba tömörülnek, és Felice híveinek nevezetik magukat. Megjegyzés: ezekkel egyszer kapcsolatba kell lépni, és kifürkészni titkaikat. Magáról a démonról érdemes tudni, hogy született vadász. A zsákmány becserkészéséért és elejtéséért él. Testfelépítésének kialakítása és a mentalitása tökéletessé is teszi erre. Elég beképzelt egy fajta ugyan, de kecsessége és gyilkoló képessége tiszteletet, csodálatot érdemel. Óvatosan kell vele bánni, ha segítségét kérjük, de ha sikerül orgyilkosságra rávinnünk, megtaláltuk a legmegbízhatóbb és legtökéletesebb fejedelmét, kit valaha a földjén hordott Ynev.

Molamoht, a Szolga

A nagy kedvencem. Mindenféle apróság elvégzésére alkalmas, és kis helyen is elfér. És nagy fülei vannak. Sokan gyávanak tartják, pedig csak az életét félti, teljesen érthető hát, ha egy nagyobb hatalmú ellenfél (mint például egy demonológus) előtt megalázkodik. Alattomos, nem megbízható, aljas, de legalább sunyi. Na ezt nevezem én démonnak... kezdted már kapizsgálni a többség számára felfoghatatlan szépségét?

Morquor, a Tűzköpő

Ez egy örült. Csak akkor idézd meg ezt a káoszfattyút, ha nagy szükséged van rá, és megbizonyosodtál a megfelelő védekezésről és biztonságról. Nem elég, ha bebörtönzöd, tedd magad ellenállóvá a Tűz ellen is. Ugyanis ez a lény szoros kapcsolatban áll azzal az elemi síkkal, sokan Tűzdémonnak is nevezik. Ereje nagy, de csupán a Tűz hatalmára korlátozódik. Sose tudtam kiismerni viselkedését, egyszer mérges, máskor sértődékeny.

Nem szereti, ha uralkodnak felette. Én halandó életemben csak egyszer folyamodtam a hívásához, majd később még egyszer. Mindkét alkalommal óriási pusztítást vitt véghez (első esetnél egy kisvárost, a másikonál egy elf ligetet változtatott hamuvá rövid idő alatt), és mindkétszer ellenem fordult a végén, de szerencsére megszabadultam tőle (nem volt túl gazdaságos a dolog, ugyanis a démon elpusztítása majd' annyi energiát igényelt, mintha én végeztem volna el a feladatot, amire idéztem).

Wirg, az Elvetemült

A másik nagy kedvencem. A legaljasabb és alattomosabb minden démon közül. Számomra is érthetetlen, ámbar csodálnivaló módon képes alkalmazni az anyagmágiát. Varázstartaléka nagy, de ereje csupán erre a mágiaformára korlátozódik. Rengeteget tanultam tőle, hogy a legegyszerűbb, legártalmatlanabb mágia típussal is milyen sok hasznos és hatékony dolgot lehet tenni áldozataink gyengítésére, esetleg elpusztítására. Teste sajnos kicsiny, és könnyen elpusztítható, de esze gyorsan vág és ügyes húzásokra képes. Ajánlom figyelmedbe eme csodás lény tanulmányozását.

Seyrine, a Gyötrő

Tartózkodj és irtózz eme káoszlény szólításától. Még Én sem merészeltem magam elé hívni ezt a kiszámíthatatlan nődémont. Sosem találkoztam hát vele, de bizonyos vagyok afelől, hogy az egyik legveszélyesebb fajta. Emlékezz, sokszor mondtam már: a varázsló legnagyobb ellensége a Nő... (és persze az Inkvizíció, no meg a kobzosok)

Sereb, a Katona

Nagy, hűséges, és ostoba. Egyszóval: a tökéletes harcos (hmm ez kettő). Gyakran folyamodtam ez a buta állat segítségéhez.

Sytix, a Pusztító

Nagy, agresszív, és ostoba. Egyszóval: a tökéletes gyilkoló gép (hmm...). Ostobaság megpróbálni uralni ezt az örültet. Eddig csak egyszer idéztem meg, de úgy érzem többet sosem fogom. Azonnal rám támadt, és kis híján elpusztította testemet. Sok energiámba került, hogy megfékezzem, és lelketlen élete eltűnjön az örökkévalóság örvényében. Csupán az idéző gyertyát kellett eloltanom... de mire megtettem, leszakította az egyik lábamat, feltépte a mellkasom... esés közben csak véletlenül oltottam el élete gyertyáját. Ha nincs a közelben Gilbron, a – számomra oly kedves – toroni kíznó- és méregmester (tudod, már meséltem róla), akkor valószínűleg nem is éltem volna túl.

Shrabtistt, a Lappangó

Talán említenem sem kell számodra, hogy ez a démon az, melyet a legtöbbre tartok. Testem börtönében tombol most is a Lappangó... hallom üvöltését, érzem testetlen csapásai súlyát. Tombol, mégis én uralom. Ez a hatalom... mérhetetlen. Ez az érzés az, amiért élek. Talán majd te is megismered ezt az érzést, és rabjává válsz. Ne feledd, a börtönőr ugyanolyan rab, mint akit a ketrecbe zárt.

De térjünk a lényegre. A Shrabtistt egy anyagi testtel nem rendelkező démon, mely esetenként kiszabadul a démoni síkok egyikéről, és Ynevre ereszkedve megszáll egy halandót (ilyen csak százévente egyszer, ha történik). A halandón átveszi a hatalmat, és irányításába kerül a test is. Van úgy, hogy hónapokig csak benne figyel, és nem terjeszti ki hatalmát az áldozatra, csak keresi a legmegfelelőbb alkalmat a pusztításra. Amikor átveszi a hatalmat, eszeveszett örjöngésbe kezd, és tombolva pusztít minden élő, mi szeme elé kerül. Borzalmas látvány az ilyen, az áldozat teste elcsúful, arcvonásai torzulnak, ujjai karmokká görbülnek, és sohasem tanult,

kegyetlenül hatékony módszerrel gyilkol, pusztá kézzel széttép akár egy ökröt is.

Félelmetesen nehéz, de nem lehetetlen dolog őt megfékezni, és uralni. Én azon kevesek közé tartozom (tán ha fél tucat létezik Ynev hátán), kik magukba zárták, és akaratukkal képesek féken tartani, sőt uralni a démont. Ezzel a csodálatos lényvel egybeforrva, lelkem új utat talált, testem pedig isteni hatalmat szerzett ezúton. Vulagharrá váltam. A legendában jártasak Sötét Kóborlónak nevezik az ilyen embert, de fogalmuk sincs hatalmam, tudásom, érzéseim és céljaim mibenlétéről. Te majd talán... egyszer...

Xing, a Halálhozó

Az egyetlen démonúr, kivel találkoztam. Sose idézd meg ezt a förtelmet. Tartózkodj még a gondolatától is. Magam se tettem még, de volt balszerencsém találkozni eggyel, mikor egy nálamnál hatalmasabb (!) demonológus hívására megjelent. Az idéző bele is halt. Ennek az amúgy csodálatraméltó démonnak megfertőzte az elméjét a büszkeség, a harc szeretete, a függetlenség, és a mágiától való félelem. Nem fogad el urat maga fölött, inkább meghal. Olykor még a démonhercegek is tartanak tőle. Harci tudása nem evilági, szemtől szembe yözhetetlen ellenfél. A mágiától irtózik, így ne fenyegezd azzal se, mert azonnal rád támad. Átvágni ne próbáld... az idézője próbálta. Ha életed során, vagy azután, sorsod találkozni kényszerül egy ilyen lényvel, térj ki, uszítsd ellenfeleidre, vagy köss vele szövetséget. De ne próbáld uralni, vagy elpusztítani. Kerüld a Halálhozót.

Khrozagg, a Lopakodó

Különös fajta ez a közrendű démonfattyak között. Gondolkodási és viselkedési sémájának fő meghatározója a legerősebb érzelme, a kíváncsiság. Minden titkok kifürkészője, minden zárt ajtó megnyitója ő. Leginkább az Adachnoához, a Tükördémonhoz (nevével ellentétben az Adachnoa nem démon!) tudnám hasonlítani, mert idézéséhez szintén ereklyére van szükség. Ezen ereklyék általában kulcsok, és Yneven igen kevés létezik belőlük, talán néhány tucatnyi. Nekem nincs birtokomban ilyen ereklye, de ismertem valakit, akinek volt (innen tudok egyáltalán ennek a ritka démonnak a létezéséről).

A Khrozagg humanoid testalkatú démon, méghozzá olyannyira, hogy gyakorlatilag megkülönböztethetetlen egy embertől. Általában két lába van. Démon lévén ő is gonosz, sőt alattomos. Mindezekon felülkerekedik azonban legfőbb jellemvonása, a kíváncsiság. Ha valaki birtokában van egy ereklyének és megidézi a Lopakodót, könnyen felbérelheti, sőt szép szóval felkérheti őt olyan küldetésre, ahol nagy titkokat kell kifürkészni. Gyilkosságra is felbérelhető, ámbár az már igen drága, árát lelkekben mérik. Gyilkosnak akad nála jobb káoszlény is, nem ajánlott őt ilyesmire használni, lopakodásban, sötétben való rejtőzésben, titkok megszerzésében viszont úgy veri a többi, mint predoci hatfürtös az ork pálinkát.

Dalhogol, az Uralkodó

Ugyan démonhercegekkel sosem találkoztam még, és itt csak a személyes tapasztalataimról írok... mégis veszem a fáradságot és írok erről a démonhercegről, tovább adom a titkos tudást, sokat olvastam róla olyan tekercesekben, melyekhez te sosem fogsz már hozzájutni.

A Dalhogol jellegzetesen uralkodó típus, mindent és mindenkit az uralma alá próbál hajtani. Szereti kinyilvánítani (félelmetesen nagy) hatalmát, és az ellenfeleit, illetve a nálánál gyengébbeket szereti látványos, félelemkeltő módon elpusztítani. Ez a démon mentalitása tetszik a legjobban, ő hasonlít rám a leginkább... élvezi a hatalmát, és szereti kinyilvánítani. Mégis, eddig nem próbálkoztam a megkönyékezésével, bár a hatalmam is csekély volt hozzá, megvallom. Minden tekercsben, melyben róla olvastam, óvva intették az idézőt az Uralkodó megidőzésétől, mert eddig senkinek sem sikerült a befolyása alá hajtani. A démon tökéletesen tisztában van hatalmával, saját síkján a hierarchia tetején áll, minden más démon menekül, ha meglátja. Csak a Sytixek elég vakmerőek és örültek ahhoz, hogy nyíltan nekirontsanak, de Dalhogol azokat is ugyanúgy gyilkolja le, ha útjába kerülnek, mintha csak egy Szolgát ölné. A tekercek szerint csupán egy másik démonherceget, vagy egy Xinget nem támadna meg nyíltan és azonnal, ha az útjába esik. A Xingek sem támadják meg őt, ellenben ha két démonherceg találkozik... annak rengését még a szomszédos démoni síkokon is megérezni (általában az győzedelmeskedik, amelyik meg tudja lepni a

másikat), mondták a papírosok. Túlélni a vele való találkozást csak úgy lehet, ha azonnal hódolatot és tiszteletet mutatsz felé, akkor talán életben hagy.

A démon kinézete hasonlatos az általános faji felépítéshez, csak jóval nagyobb. Magassága közel nyolc láb, súlya (ha illet mérni lehet yevi léptékkal) meghaladhatja az ötezer fontot is a tekercek becslései szerint. Ennek ellenére mozgása mégis fürge és villámgyors, csapásai elemi erővel zúznak be mindent, nem áll meg előtte semmi. A titkos legendák szerint eddig a történelemben csupán egyszer járta Ynev földjét az Uralkodó, a bukás felé közeledő Kyria ötszáz éves belső háborújában. A tekercek nem írták, kinek volt hatalma és mersze megidézni Dalhogolt, de a tények magukért beszélnek. A háború egyik csatájában az Uralkodó több mint egy légiónyi kyr pusztítót és féltucatnyi boszorkányurat mészárolt le, mire meg tudták fékezni. Elpusztítására akkor sem, csak síkjára való visszaűzésére voltak képesek.

Megidőzésének litániáját senki sem ismeri már, de én meg fogom találni... egyetlen célom maradt már csak az életben, hogy találkozzak Daloghollal. Nevem nagy betűkkel fog a történelem ősköveire vésődni, ha elsőként fékezem meg és hajtom uralmam alá eme csodálatos démont...

Ginsour, a Titokzatos

Nem tévedés, igen, a közhiedelemmel ellentétben a Ginsour démon. Hogyan máshogy is magyarázhatnánk azt a csodálatos képességét, melyet máig nem sikerült megfejtenem? Eme piciny lény olyan hatalommal bír a szimbólummágia terén, mely a mi ismereteinknél is magasabb. Képes elnyelni, magába fordítani és hasznosítani a rúnákból nyelt mágikus erőt, magát a rúnát pedig veszély nélkül elpusztítani. Kinézete, apró termete, furcsa kis ormánya különös kérdéseket ébresztett fel bennem vizsgálása közben. Vajon így néz ki egy magasabb rendű létforma? Vagy csak ilyen jól képes álcázni hatalmát és valódi kinézetét? Vajon miért nem ismeri senki ennek a különös démonnak a megidézési formáját? Én is akarok egy ilyet...

Démonló

A végére hagytam a saját felfedezésemet. Hosszú évek után döbentem rá, hogy lovam démoni képességekkel bír. Még nem jöttem rá, hogy vajon ő maga a démon, vagy csak a testébe van zárva egy testetlen káoszfattyú, de képességei alapján már megbizonyosodtam a felől, hogy ez a különleges ló pont illik hozzám... neki is a testébe van plántálva egy kaotikus, ámde csodálatra és tiszteletreméltó démon. Anyagi testem elpusztulása esetén reád hagyom örökül ezt a csodálatos jószágot, becsüld meg és tanulmányozd a – még számomra is ismeretlen és kiaknázatlan – lehetőségeit.

Szeretettel, Drayen

?

Szerző: TAO

Forrás: Kalandozok.hu

Szerkesztette: Magyar Gergely